

Βεροίας Παντελεήμων: Η πνευματική συγκομιδή είναι ανάλογη της πνευματικής σποράς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 4 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ναούσης.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει».

Μία αυτόνομη προειδοποίηση άπευθύνει στό σημερινό άποστολικό ανάγνωσμα ό πρωτοκορυφαίος άπόστολος Παύλος γράφοντας πρός τούς χριστιανούς τής Κορίνθου.

Αυτός πού σπέρνει μέ φειδώ, αυτός πού δέν σπέρνει άφθονο τόν σπόρο, είναι βέβαιο ότι δέν θά άποκομίσει πολλούς καρπούς, αλλά ή συγκομιδή του θά είναι περιορισμένη.

Η προειδοποίηση αυτή είναι άσφαλώς άδιαμφισβήτητη, αλλά ό πρωτοκορυφαίος άπόστολος Παύλος δέν αναφέρεται στην ύλική σπορά, ούτε θέλει νά προειδοποιήσει τούς Κορινθίους για θέματα πού ίσως εκείνοι γνώριζαν καλύτερα άπό τόν ίδιο. Μέ την προειδοποίηση αυτή επιδιώκει νά διδάξει τούς Κορινθίους αλλά και όλους έμås ότι ή πνευματική συγκομιδή είναι άνάλογη τής πνευματικής σποράς, είναι άνάλογη τής διαθέσεως και τής προσπάθειας μας.

Εάν θέλουμε, δηλαδή, νά έχουμε καρπούς πνευματικούς, τότε θά πρέπει νά καταβάλλουμε και την άνάλογη προσπάθεια, θά πρέπει νά έχουμε την ψυχή μας άνοικτη και νά προσφέρουμε μέ προθυμία και άγάπη τόν κόπο μας, τόν χρόνο μας, τόν άγώνα μας, τά έργα μας, και ό,τι άλλο χρειάζεται και μπορούμε νά προσφέρουμε προκειμένου νά επιτύχουμε τόν στόχο μας, νά άποκτήσουμε δηλαδή καρπούς πνευματικούς.

Όποιος όμως αντί νά άγωνίζεται μέ ζήλο και διάθεση και χωρίς νά υπολογίζει τόν κόπο και τίς θυσίες πού ένδεχομένως άπαιτούνται για τόν πνευματικό άγώνα και την άσκηση τών άρετών, κάθεται και υπολογίζει πόσο θά κουρασθεϊ, τί θά στερηθεϊ, πόσο θά τοϋ κοστίσει, ή ποιές άλλες συνέπειες μπορεί νά έχει ό άγώνας του στην προσωπική, την επαγγελματική ή την κοινωνική του ζωή, αυτός δέν μπορεί νά περιμένει πλούσιους πνευματικούς καρπούς.

Ό Θεός δέν μάς αναγκάζει νά άποδυθοϋμε στον πνευματικό άγώνα και στην καλλιέργεια τών άρετών υποχρεωτικά. Θέλει όμως, όταν αποφασίσουμε νά τόν άκολουθήσουμε, όταν αποφασίσουμε νά άγωνισθοϋμε για νά εφαρμόσουμε τίς έντολές του νά μήν τό κάνουμε στενόκαρδα, αλλά νά τό κάνουμε μέ όλη μας τή θέληση και τή διάθεση, γιατί όπως λέει ό σοφός Σολομών και επανέλαβε σήμερα και ό άπόστολος Παύλος, «ίλαρόν δότην άγαπή ό Θεός». Ό Θεός, λέει, άγαπή αυτόν πού προσφέρει μέ χαρά είτε στον ίδιο τόν Θεό είτε στους άδελφούς του, και σέ αυτόν δίδει πλούσια και την εύλογία του, ώστε ή προσφορά του νά πολλαπλασιάζεται και νά δίδει καρπόν έκατονταπλασίονα.

Ό Θεός βεβαίως δέν άξιολογεϊ την προσφορά μας μέ βάση την ποσότητα. Δέν

θέλει νά τοῦ προσφέρουμε πολλά, θέλει νά τοῦ προσφέρουμε ὅ,τι μπορεῖ ὁ καθένας μας, ἀλλά μέ ὅλη τήν καρδιά μας, μέ καλή διάθεση καί μέ χαρά.

Ἄν προσφέρουμε πολλά, ἂν ἀγωνιζόμαστε πολύ, ἂν κάνουμε μεγάλες προσπάθειες καί μεγάλες θυσίες στήν πνευματική μας ζωή, ἀλλά τίς κάνουμε χωρίς διάθεση, τίς κάνουμε γκρινιάζοντας, γογγύζοντας, διαμαρτυρόμενοι, ἤ τίς κάνουμε ἐνδεχομένως ἀπό ἕνα αἶσθημα ὑποχρέωσης, τότε ἡ προσπάθειά μας καί ἡ προσφορά μας δέν ἔχουν τό ἐπιθυμητό ἀποτέλεσμα. Μπορεῖ νά δώσουν καρπούς, ἀλλά δέν θά δώσουν τούς καρπούς πού θά θέλαμε καί θά περιμέναμε, γιατί δέν θά ἔχουν τήν εὐλογία πού δίδει ὁ Θεός σέ ὅσους ἀγωνίζονται καί προσφέρουν μέ ὅλη τή ψυχή τους στόν πνευματικό ἀγώνα.

Γι' αὐτό, ἂν δέν βλέπουμε στή ζωή μας τούς πνευματικούς καρπούς πού θά θέλαμε, ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας, ἄς ἐξετάσουμε τή διάθεση μέ τήν ὁποία ἀγωνιζόμαστε, τήν ἀγάπη τήν ὁποία βάζουμε στήν προσπάθειά μας.

Ἄς ἐλέγξουμε τόν ἑαυτό μας γιά νά δοῦμε μήπως ὅ,τι κάνουμε δέν τό κάνουμε μέ ὅλη μας τήν καρδιά. Ἄς δοῦμε μήπως τό κάνουμε ἀπό ὑπολογισμό ἢ γιά νά φανοῦμε στούς ἀνθρώπους καλοί καί εὐσεβεῖς. Μήπως δέν τό κάνουμε ἀπό ἀγάπη πρὸς τόν Θεό. Μήπως σπέρνουμε καί ἐμεῖς, ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «φειδομένως», γι' αὐτό καί θερίζουμε «φειδομένως», στερούμενοι ἔτσι τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, χωρίς τήν ὁποία καμία προσπάθειά μας δέν μπορεῖ νά εὐδοκιμήσει, ὅπως κανένα φυτό δέν μπορεῖ νά προοδεύσει καί νά δώσει καρπούς χωρίς τήν εὐεργετική ἐνέργεια τοῦ ἡλίου.

Ἄς ἐξετάσουμε, λοιπόν, καί ἄς ἐλέγξουμε τόν ἑαυτό μας, καί ἐάν δέν τό κάναμε μέχρι σήμερα, ἄς προσπαθήσουμε στό ἐξῆς νά σπείρουμε καί ἐμεῖς «ἐν εὐλογίαις», ἄς ἀγωνιζόμαστε δηλαδή μέ χαρά καί διάθεση, ὥστε μέ τή βοήθεια καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά θερίζουμε πλούσιους τούς καρπούς τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγῶνος, προσφέροντας συγχρόνως μέ αὐτούς καί τήν εὐχαριστία μας στόν Θεό.

